

In Memoriam Geofizikai Szolgáltató Kft. (1952 – 2013)

Mindnyájunkat megráz a hír, hogy a Geofizikai Szolgáltató Kft., közismert nevén GES végelszámolásra jutott. A hír még akkor is megdöbbenő, ha sokan tudtuk, hogy a vég nagy valószínűséggel elkerülhetetlen volt.

Sokan vannak közöttünk, még többen, akik már nincsenek közöttünk, akiknek a GES, illetve jogelődjei, a GKV és a GKÜ jóval több volt, mint a megélhetést biztosító munkahely. A GES a magyar alkalmazott geofizika fellegvára, Eötvös Loránd hagyatéka, a szakmai tudás megszerzésének és kibontakoztatásának műhelye, a terepi helytállás lehetősége és végül, de nem utolsó sorban, szép emberi kapcsolatok kialakulásának színtere volt. Aki ezeket a szavakat emocionális túlzásnak tartja, menjen el a vállalat immáron üresen tátongó székházába, és nézze meg a folyosók falain talán még ott lógó fényképeket.

Manapság olyan időket élünk, amikor a vállalatok megszűnésének híre igazából már nem is hír. Egy vállalat megszűnésére mindig adódik legalább egy felszínes magyarázat. Némelykor „felelősök” is néven neveztetnek. A felelősök keresgélése a GES megszűnése miatt is folyik. Az egykori menedzsment, a tulajdonos, az állásukat veszítő munkavállalók egymásra mutogatnak. Érzelmi alapú megnyilatko-

zások és racionálisnak mondható önvédekezések keverednek, melyek eredőjeként a magyar olajiparhoz méltatlan események is megtörténtek.

Én, aki a GES utolsó másfél évtizedének történetét közelről, egy rövid időre belülről láttam, azt mondom, hogy a tragédiának felelősei nincsenek. Mind a három, most egymásra mutogató szereplő tette a dolgát legjobb tudása és szándéka mellett. Más kérdés, hogy mindnyájan, így együtt, végül elbuktunk. A GES tulajdonosa, menedzsmentje és munkavállalói nem vették észre, hogy a vállalatot körülvevő világ megváltozott. A megváltozott világ olyan kihívások elé állított bennünket, amelyeknek – együtt, mindhárman – nem tudunk megfelelni. Nézetem szerint a felelősök önmegmentető keresgélése helyett inkább a tanulságok levonása lenne célravezetőbb.

Volt itt egy vállalat. A mienk volt. Hozzájárult a magyar olajipar naggyá válásához, megállta a helyét határainkon kívül, Európában, Tunéziában, Irakban, Ománban, Törökországban is. Jöjjön el most az idő, amikor közös harcainkat „békévé oldja az emlékezés”!

Jó szerencsét!

Szilágyi Imre

A GES Felügyelőbizottságának elnöke (2000–2005)

A GES ügyvezető igazgatója (2010–2011)